

OBSIECZONY (2) *part praet pass pf*

obsieczony (2), [**obsieczon**].

Pierwsze o prawdopodobnie jasne (tak w ob-), e jasne; -ony, [-(o)n].

sg m N obsieczony (1), [(praed) obsieczon.] ◇ pl N subst obsieczon(e) (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Od którego coś obcięto; delumbatus, mutilatus Mącz (2) : Delumbatae radices, Obśieczone korzenie. Mącz 199c; Mutilatus, Ochromyony/ Obfieczoney. Mącz 239a; [Kiedy który korzeń bywa obśieczon ná końcach/ tedy lię z niego drugie odrośli pułzczáią Cresc 1571 662].

Synonimy: obcięty, oberzniony, odcięty.

Cf **OBSIEC**

DJ